

Ameriška Domovina bo izhajala dvakrat na teden začenši s 4. avgustom 1981

(Izjava Jamesa Debeveca)

Naša prizadevanja, da uspešno kljubujemo posledicam inflacije brez drastičnih ukrepov, so postala nepremostljivo breme za tiskarno American Home Publishing Co.

Finančno breme, pod katerim poslujemo, nas je prisililo, da ukinemo eno izdajo na teden Ameriške Domovine. Začenši s torkom, 4. avgusta 1981, bo časopis izhajal dvakrat na teden. Tiskalni ga bomo ob torkih in petkih. Angleški del bo ostal v petkovi izdaji.

Med problemi, s katerimi se v tiskarni spopadamo, je nenehno poviševanje cene časopisnega papirja. V zadnjih 6 letih so papirnice povišale svoje cene redno vsakih 6 mesecev. Precejšnji delež našega dohodka v podjetju je temeljil na tiskanju Amerikanskega Slovenca, tedenskega glasila Ameriške - slovenske katoliške jednote. KSKJ pa je ukinila 8 tedenskih števil, ki so začeli s avgustom letos. Pri KSKJ trdijo, da jih stane vsaka številka 'Glasila' \$2000.

Povišanje poštne storitve je bilo drastično. Tudi poštne storitve se zadnja leta povišujejo najmanj dvakrat na leto. Začenši s 1. julijem letos npr., so poštne storitve za dostavo A.D. in drugih časopisov višje kar za 25 odstotkov. Pred nedavnim so poštni uslužbenci dosegli novo povišanje svojih plač, kar bo brez dvoma kaj kmalu vodilo k novim podražitvam poštne storitve. Ta proces traja več let.

Stroški drugih storitev, kakor so elektrika, plin, voda, popravila strojev itd., so tudi vedno večji. Razni davki, ki jih moramo plačevati, so izredno visoki.

Ponosni smo na naše slovenske rojake in rojakinje, ki so tako velikodušno prispevali skozi dolga leta, da bi Ameriška Domovina še naprej živela in izhajala. Naš časopis je edini etnični list na območju Velikega Clevelanda, ki še izhaja več kot enkrat na teden. To kljub temu, da so drugi narodi v našem okolju mnogo številnejši.

Podvzeti moramo nekatere ukrepe, da posodobimo našo opremo. KSKJ je zahtevala od nas, naj preidemo na t.i. "offset" sistem tiskanja naših časopisov. Ta sprememba bi tiskarno stala \$120.000. Danes so obrestne mere previsoke, da bi mogli dobiti posojilo. KSKJ ni pripravljena, da bi se obvezala dolgoročno glede tiskanja svojega glasila v naši tiskarni. KSKJ se je obvezala le do prihodnjega avgusta. Brez take dolgoročne pogodbe pa ni nobene možnosti, da bi pri A.D. dobili posojilo.

Preusmeritev na offset sistem bi pomenila, da bi morali zamenjati vse stroje v tiskarni z drugimi, večinoma tudi rabljenimi stroji. To bi bilo za nas veliko tveganje. Dejstvo pa je, da je naša oprema zelo stara in neobhodno moramo misliti na posodobitve. Tiskarski stroj je že star nad 80 let in je bil tolikokrat popravljen, da obratuje na podlagi izposojenega časa. Naj povem, da njegove-

ga vrstnika lahko vidite v Smithsonian Institution v Washingtonu, D.C.!

Slovinci spadamo med najbolj pismene ljudi na svetu. Da vzdržujemo svoj lasten časopis tako dolgo potem, ko so druge in številčno močnejše narodnostne skupine o-mahnile, je pohvale vreden dokaz naše požrtvovalnosti in odločnosti. Iskreno se zahvaljujemo vsem našim naročnikom, bralcem in podpirateljem za njihovo pomoč.

Da vsaj do neke mere ublažimo našo finančno breme, smo prisiljeni povišati letno naročnino na petkovo izdajo od 10 na 15 dolarjev. Letna naročnina na torkovo in petkovo številko skupaj bo ostala 28 dolarjev.

Novi naročniki so večinoma izključno angleško govoreči. Zato pričakujemo, da bo treba uvesti več angleškega gradiva. O tem še nisem odločil.

V Velikem Clevelandu smo pri Ameriški Domovini eden od samo dveh etničnih časopisov, ki razpolagamo z lastno tiskarno. Izdajatelji drugih časopisov morajo čakati tudi devet dni, preden izide gradivo, ki so ga izročili k tiskarni. Poročila o obisku Korotancev in Kresovcev na Primorskem in Koroškem pa so izšla komaj 3 ure po prejemu. Zelo si prizadevamo, da so naša poročila tekoča. Z vašim razumevanjem in pomočjo nameravamo tako nadaljevati tudi v bodoče.

James V. Debevec,
lastnik in izdajatelj

Bivši kmetijski tajnik Earl Butz pogojno izpuščen na svobodo

CHICAGO, Ill. — Bivši tajnik za kmetijstvo v Nixonovi in Fordovi administraciji Earl Butz je bil pogojno izpuščen na svobodo potem, ko je preživel točno 25 dni v zaporu. Butz je bil obsojen zaradi zatajitve osebnih dohodkov.

Butz naj bi bil priprt 30 dni, izpustili so ga predčasno zato, ker se je med bivanjem v zaporu pravilno in dostojno obnašal.

I. CLEVELAND, O. — V zadnjih mesecih so agenti FBI aretirali skupino hrvaških priseljencev v ZDA, obtoženih sodelovanja v terorističnih aktivnostih. Vseh aretirancev je bilo 9. Pri FBI trdijo, da so z aretacijami "obglavili" najnevarnejšo teroristično skupino v ZDA.

Novinar uglednega časopisa The New York Times Nathaniel Sheppard se je pozanimal za razmere v hrvaško-ameriških naselbinah po teh aretacijah in jih je več obiskal ter se pogovarjal tako z navadnimi Hrvati kot z voditelji organizacij. Daljši članek o njegovih ugotovitvah je izšel v The New York Times dne 23. julija 1981. Sledijo nekateri povzetki novinarja Shepparda.

Splošna Sheppardova ugo-

Novi grobovi

Louis (Alois) Mišmaš

V nedeljo, 26. julija, zjutraj je v Huron Rd. bolnišnici na posledicah nesreče, ki se je zgodila pretekli ponedeljek, ko je delal v svojem podjetju Overhead Door Co. of Lake and Geauga v Mentorju (bil je solastnik), umrl Louis (Alois) Mišmaš, rojen v Sloveniji, mož Helen, roj. Petek, oče Monice, Constance, Susan in Daniela, sin Vinka in Anice, roj. Nose, Mišmaš (oba že pok.), brat Marije Fink, Jožeta, Henrika, Vinka in Ludvika (vsi v Slov.), zet Julije Petek, svak Franka Petka in Josephine Meglič. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 17010 Lake Shore Blvd. v sredo, 29. julija, v cerkev sv. Felicite ob 9.30 dopolne, od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo jutri, v torek, od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

Frank J. Skerl

V nedeljo, 26. julija, zvečer je v Euclid General bolnišnici nenadno umrl 68 let stari Frank J. Skerl z 836 Whitcomb Ave., ki je več mesecev bolehal za pljučno boleznijo, rojen v Cerknici, Slovenija, od koder je prišel v ZDA leta 1913, mož Rose, roj. Ulyan, oče Garyja in Stephanie Fadenholz (Kane, Pa.), 3-krat stari oče, brat Johna, Tonyja in Mary McElheney (vsi že pok.), veteran druge svetovne vojne, zaposlen pri Chase Brass & Copper Co. na Bab-bitt Rd. skozi 30 let, vse do svoje upokojitve, član ADZ št. 40 in ABZ št. 173. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. Čas pogreba še ni določen. Podatki bodo na razpolago v pogreb-nem zavodu že danes popoldne. Tel.: 481-3118.

Thomas J. Kesegich

V soboto, 25. julija, je v Euclid General bolnišnici po dolgi bolezni umrl 51 let stari Thomas J. Kesegich z 31 Cumberland Ave., rojen v Middlefieldu, Ohio, mož Kathleen, roj. Castrovino, oče Thomasa ml., Roberta (Fla.) in Jacqueline, oči Rosemarie Root in Thomasa Gordosa, 6-krat stari oče, sin Mary, roj. Benkovich, brat Georgea, Franka

Napovedane spremembe v Social Security nekaterim škodujejo

WASHINGTON, D.C. — Med spremembami v sistemu Social Security, ki jih je predlagala Reaganova administracija in ki jih bo v kratkem odobril zvezni kongres, je ena, ki bo prikrajšala okoli 1.4 milijona upokojencev.

Gre za tiste upokojence, ki prejema minimalno dovoljeno pokojnino, ki trenutno znaša 122 dolarjev na mesec. Doslej je bilo v veljavi, da so tisti upokojenci, katerih dohodki pred upokojitvijo so bili prenizki, da bi dobili \$122 na mesec, to vsoto vseeno dobivali.

Zvezni kongres pa je oz. bo kmalu ukinil to minimalno pokojnino, omenjeni upokojenci bodo torej v kratkem začeli dobivati tisto pokojnino, do katere bodo upravičeni na podlagi svojih dohodkov oz. prispevkov v sistem Social Security pred upokojitvijo.

Nekateri kongresniki iščejo kompromis, po katerem bi ublažili udarec omenjenim upokojencem. Kot kaže, bodo mnogi tisti, ki bodo prikrajšani pri pokojnini, upravičeni do drugih vrst socialne podpore. Ta pomoč pa bo nadomestila izgubo v pokojnini.

V Reaganovi administraciji in kongresu trdijo, da bodo z omenjeno spremembo "prihranili" približno milijardo dolarjev. Drugi pa trdijo, da se bodo prizadeti upokojenci obrnili na druge programe socialne pomoči in da torej v resnici ne bo prihranjenega veliko denarja.

Ameriška Domovina druži Slovence po vsem svetu!

in Johna, veteran ameriške vojske, zaposlen kot tesar pri General Electric tovarni na Tungsten Rd. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v torek, 28. julija, ob 8.45 zjutraj, v cerkev sv. Roberta ob 9.30., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v ponedeljek, od 2. do 5. popoldne in od 7. do 9. zvečer. Družina bo hvaležna za darove v pokojnikov spomin American Cancer Society.

Razmere v hrvaško-ameriških naselbinah

tovitev je, da so ameriški Hrvati malce zaskrbljeni, a dokaj mirni. Sheppard trdi, da je vsega skupaj v ZDA okoli 2 milijona ljudi hrvaškega rodu. Mnogi Hrvati, ki so aktivni v organizacijah, so zaskrbljeni, da bi nedavne aretacije oseb, osumljenih terorističnih dejavnosti, zasenčile dolgoletna prizadevanja tistih Hrvatov in njihovih organizacij, ki na miroljuben način delujejo v prid hrvaške neodvisnosti. Mnogi se tudi bojijo, da bo prišlo do novih primerov terorizma v hrvaški skupnosti v ZDA.

Sheppard se je pogovarjal z mnogimi uslužbenci FBI-a in drugih policijskih organov. Na podlagi podatkov, ki so mu jih le-ti posredovali, piše v svojem članku, da je do 50 mlajših hrvaških teroristov infiltriralo obstoječo naciona-

listično-politično organizacijo Otpor, v kateri naj bi bilo večranjenih do 300 oseb. Mladi teroristi, trdijo pri FBI, so prevzeli vodstvo organizacije in so začeli 1. 1975 s kampanjo terorističnih dejanj, izsiljevanjem denarja itd.

Ta dejanja so bila naperjena večinoma zoper druge Hrvate, ki niso hoteli sodelovati v teh aktivnostih, so jim celo nasprotovali, ali pa niso plačevali izsiljevalcem zahtevane denarne vsote.

Med mnogimi Hrvati prevladuje mnenje, trdi Sheppard, da je v ozadju teh terorističnih aktivnosti sama beograjska vlada oz. jugoslovanska tajna policija. Zakaj? Hrvati trdijo, da je Jugoslavija začela uporabljati vrnjenice, ki naj bi podpirali terorizem z namenom, da bi na ta način diskreditirala in

BEGIN IN PLO PRISTALA NA PREMIRJE; PRITISK ZDA VELIKO PRIPOMOGEL

JERUZALEM, Izr. — V ločenih izjavah sta izraelska vlada in Palestinska osvobodilna organizacija pristali na premirje. V Izraelu so trdili, da je do premirja prišlo po zaslugi posebnega odposlanca predsednika Ronalda Reagana na Srednjem vzhodu Philipa C. Habiba, izjava PLO v Bejrutu pa je nasprotno trdila, da je premirje pripisati posredovanju predstavnikov Združenih narodov.

Premirje je začelo veljati pretekli petek, obe strani sta v naslednjih dneh ponovno trdili, da je druga stran kršila premirje. Analitiki razmer na Srednjem vzhodu trdijo, da je premirje dejansko pomembna zmaga za PLO. S tem, da je prišlo do neuradnega sporazuma med neodvisnim Izraelom in gibanjem PLO, je slednja organizacija veliko pridobila ne samo na ugledu, marveč tudi na mednarodnem priznanju.

Kot kaže, so Izraelci pristali na premirje predvsem zaradi močnega pritiska Reaganove administracije. Tudi razpoloženje v zveznem kongresu, v katerem ima Izrael največjo oporo, se je začelo obračati proti politiki, ki jo vodi Menahem Begin. Najhujša Beginova napaka, pravijo na kapitolškem hribu, je bila v tem, da je odredil bombardiranje od Palestincev gosto naseljene predele Bejruta.

V teh zračnih napadih je padlo najmanj 300 civilistov, več kot 1000 jih je bilo ranjenih. Razdejanje so prenašale ameriške televizijske mreže, kar je močno vplivalo na mnoge kongresnike in člane Reaganove vlade. Celotekateri predstavniki ameriških judovskih organizacij so izrazili svojo zaskrbljenost nad možnimi posledicami Beginove politike.

Drugi razlog za spremembo v Beginovi politiki je v tem, da bi nadaljevanje izraelskih napadov v južnem Libanonu onemogočilo predsedniku Reaganu, da bi ukinil prepoved dobave ameriških vojaških letal izraelskim

zračnim silam. Državni tajnik ZDA Alexander M. Haig je dejal, da bodo ZDA sledile z velikim zanimanjem, če bo premirje res spoštovano. Odposlanec Habib pa bo nadaljeval s svojimi prizadevanji, doseči po diplomatski poti rešitev krize med Izraelom in Sirijo glede postavitve v vzhodnem Libanonu sirjskih protiletalskih raket. Rakete so še vedno v Libanonu.

Habib tudi išče kompromisno rešitev številnih sporov med različnimi etničnimi in verskimi skupinami v Libanonu samem.

Zadnje vesti

• Washington, D.C. — Nocoj ob osmih bo predsednik Ronald Reagan govoril po televiziji v prid svojemu načrtu za znižanje zveznih davkov, ki jih plačujejo državljani in gospodarska podjetja v ZDA. Zvezni kongres razpravlja o tem načrtu, Reagan pa je v skrbeh, ker so demokratski poslanci predložili lasten načrt, kateremu predsednik nasprotuje. Namesto Reaganovega govora je mobilizirati javno mnenje v prid svojemu načrtu in pritiskati na kongresnike, naj ga v kratkem v celoti sprejmejo.

• London, Vel. Brit. — Končane so vse priprave za poroko prestolonaslednika princa Charlesa z damo Diano Spencer. Princ Charles je star 33 let, dama Diana Spencer pa 19. Poroka bo v sredo dopoldne, ameriške televizijske mreže bodo začele prenašati slike v sredo že ob 4. uri zjutraj!

• Washington, D.C. — Načelnik CIA William J. Casey je v resni nevarnosti, da bo moral podati ostavko. Povod za njegove težave je očitek, da je ravnal sumljivo v svojem privatnem finančnem poslovanju v letih, preden je postal načelnik CIA. Mnogi kongresniki pa so prepričani, da Casey ni kos svoji službi v CIA. Predsednik Reagan še vedno podpira Caseja.

• Belfast, Sev. Ir. — Dva člana IRA, ki gladovno stavkata, sta v kritičnem stanju. Kieran Doherty, ki ni užival hrane 67 dni, je v tem postavljen svoj vrhunec rekord. Nič od prejšnjih 6 članov IRA, ki so umrli na posledicah gladovne stavke, ni živel več kot 66 dni po začetku stavke.

• London, Vel. Brit. — Vodilni angleški časopis The London Times je poročal večeraj, da Izrael pošilja Iranu rezervne dele za tanke ameriške izdelave. Po pogodbi naj bi Izraelci poslali Iranu do 360 ton teh rezervnih delov. Zadeva je prišla na dan po nesreči argentinskega letala, ki je tresčilo na tla v Sovjetski zvezi pretekli teden. Izraelci naj bi sklenili zaupno pogodbo, po kateri bi prevažali rezervne dele v Iran preko tujih letalskih podjetij. Rezervni deli naj bi romali v Larnaco na Cipru, od tam pa

Iz Clevelanda in okolice

Poročila ni—

Danes zjutraj nismo v uredništvu A.D. prejeli poročila iz Celovca o gostovanju na Koroškem pevskega zbora Korotan in plesne skupine Kres.

Opozorilo zamudnikom—

V Slovenski pisarni pogrešajo več stalnih naročnikov na knjige Družbe sv. Mohorja v Celovcu, ki naročnine za l. 1982 še niso poravnali in tako ne bodo prišli v imenik udov. Radi bi odposlali popoln imenik in zaostale prosijo, da v par dneh naročnino obnovijo.

30. obletnica poroke—

Včeraj, v nedeljo, sta v ožjem krogu svoje družine praznovala g. in ga. Stanko Vidmar, 22400 Lakemont Ave. v Euclidu, 30. obletnico svoje poroke. Čestitamo in slavljenčema želimo še veliko poročnih obletnic, vsaj do zlate in še več!

Iz Slovenske pisarne—

Knjigo "The Bloodiest Yugoslav Spring" bodo poslali vsem, ki so jo v pisarni naročili. Prva pošiljka je pošla in sedaj v kratkem pričakujemo drugo, na kar bodo naročila takoj izvršili. Prosijo potrpljenja.

Zanimivo predavanje—

V petek, 31. julija, ob sedmih zvečer bo imel č.g. Jože Tori zanimivo predavanje ob diaprozitivih v Baragovem domu na St. Clair Ave. Predavanje bo usmerjeno na njegovo potovanje po Sv. deželi in Evropi in bo trajalo približno eno uro in pol. Po predavanju bodo imeli navzoči priliko za razgovor.

Novomašne slike—

Pri fotografu g. Ivanu Triparju, Hilltop Color, 6407 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103, so na ogled novomašne slike č.g. Jožeta Torija. Kdor bi želel te slike videti ali naročiti, naj se oglasi na gornjem naslovu.

Superteam tekmovanje—

Člani Slovenskega športnega kluba vabijo vso slovensko javnost na svoj drugi Superteam Tournament, ki bo v nedeljo, 9. avgusta, na Slovenski pristavi. Prijave za balinarske tekme sprejemajo spodaj navedeni. Prosijo, da se mladi in odrasli, ki se želijo udeleževati, čim prej prijavijo! Za balinarsko tekmovanje: Ciril Stepec (481-5140) ali Ed Skubitz (946-4039), za druga zabavnošportna tekmovanja: Marko Vovk (942-0395), Miha Dolinar (481-7551), Tom Veider (944-7009) ali Miha Skebe (486-1985).

VREME

Spremenljivo oblačno danes z možnostjo krajevnih neviht v popoldanskem in večernem času. Najvišja temperatura okoli 74 F. Oblačno in deževno jutri z najvišjo temperaturo okoli 72 F.

v Iran. Zahodni obveščevalni krogi so prepričani, da je bilo argentinsko letalo sestreljeno nad sovjetsko Armenijo od lovca tipa Mig-25.

(Se nadaljuje)

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0623 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$15.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address changes to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103

83

No. 82 Monday, July 27, 1981

Po kongresu samoupravljalcev

"Delavci še niso resnični samoupravljalci."

Po enoletnih pripravah so v Beogradu končali 18. junija III. kongres "samoupravljalcev Jugoslavije". Nad 1800 delegatov je tri dni premlevalo referate partijskih velmož, ki so kongres naročili, pripravljali, vodili in zaključili. Kongres je bil spektakularen: glavni govorniki, najvišji vodje Zveze komunistov; pri treh komisijah, ki so jih ustanovili, je sodelovalo po 600 delegatov — takorekoč vsak udeleženec je bil nekje prisoten. Poročila v "Delu" so dolgozvezna, govori dolgozvezni, resolucija prav tako. Vse pa zelo nepregledno, utrujajoče.

Pri odprtju kongresa so ustanovili tri posebne komisije. Prva se je ukvarjala z "odločanjem delavcev v združenem delu pri pridobivanju in delitvi dohodka", druga o "samoupravnem povezovanju in združevanju na dohodkovnih odnosih", tretja pa o "združenih delavcih v delegatskem sistemu". Otvoritveni referat je imel predsednik predsedstva Centralne konference Zveze komunistov Jugoslavije Lazar Mojsov na plenarni seji 16. junija. V referatu je Mojsov izjavil, da se kljub vsem težavam pri družbeno-gospodarskem razvoju samoupravljalski sistem utrjuje. Je pa že iz govora Lazarja Mojsova razvidno, kar poudarja tudi Slobodan Stanković v "Poročilu Radia Svobodna Evropa" z dne 19. junija, in pa iz zaključne resolucije, da po 31 letih "delavskega samoupravljanja" delavci v Jugoslaviji še niso postali resnični samoupravljalci.

To dejstvo so posredno in tudi neposredno priznali govorniki in razpravljanci na kongresu. Mika Špiljak je na zaključnem govoru poudaril, da slabosti in težav samoupravljanja ni pripisovati sistemu, ampak da so le posledice nedoslednega izvajanja določil ustave in zakona o Združenem delu, ki predvideva poln razvoj samoupravljanja z delegatskim sistemom. Vsaj 30 let že ugotavljajo te slabosti, pa kljub vsem ugotavljanjem še niso našli ključa za rešitev.

Mika Špiljak je bil tudi glavni govornik ob začetku kongresa z referatom "Združeno delo v boju za socialistično samoupravljanje in družbeno-ekonomski razvoj"; dr. Tihomir Vlaškalić je govoril o "procesih samoupravnega združevanja in povezovanja"; Stane Dolanc pa o "združenih delavcih v delegatskem sistemu". Špiljak, ki je bil do leta 1980 predsednik sindikatov SFRJ, je tožil, da je delavska disciplina popustila v mnogih podjetjih, da produkcija stagnira in da vsak hoče čim več zaslužiti pri čim manjšem delu. Tudi ni pozabil omeniti, da je treba nekaj narediti za poživitev kmetijstva, ker je nujno treba povečati pridelovanje hrane. Stane Dolanc je seveda svoj referat o združenih delavcih v delegatskem sistemu povezal z izjavami, da ta sistem predstavlja najvišjo obliko. Pozabil je seveda omeniti, da pojem "svoboda" partija tolmači čisto po svoje.

V razpravi k referatom je izstopila zahteva, da je treba izenačiti pogoje za gospodarjenje, da je odveč lažna solidarnost, ko se jemlje tistemu, ki dobro dela in daje tistemu, ki slabo gospodari. Komisija združenih delavcev v delegatskem sistemu je razpravljala predvsem o odgovornosti, komisija za samoupravno povezovanje se je bavila z neizkoriščenimi možnostmi skupnega gospodarjenja.

Eden najvišjih partijskih veljakov Kiro Gligorov se je zavzemal za ustvaritev resničnega enotnega jugoslovanskega tržišča, ki je po njegovem nujno potreben za odpravo resnih gospodarskih težav v državi. Zahteval je "odločno zdravljenje" gospodarskih problemov, katerih največji so "čezmerne investicije, ki so v popolni opreki z gospodarsko močjo in potrebami države."

Seveda na kongresu niso mogli tiho mimo kosovskih dogodkov. Kosovski predstavnik Azem Vlasi je priznal, da na Kosovu še ni zadovoljivih rezultatov kljub prizadevanju oblasti.

Na zaključnem zasedanju kongresa so soglasno — kako bi bilo sploh mogoče drugače pod partijsko peto — odobrili resolucijo, v kateri so opisane osrednje naloge: samoupravno združevanje dela in sredstev, enotno jugoslovansko tržišče, povečevanje izvoza, zavezitev inflacije. Zaključni govor je imel predsednik predsedstva SFRJ Sergej Kraigher, ki je dal navodila de-

Beseda iz naroda...

Gospa Helena Remec je umrla

*Dotrpela si, preljuba mati;
odšla si k Bogu, ki ti bo dal boljše
plačilo, kot smo ti ga mogli dati
mi na tem svetu.*

*Ali ustvarila si simbol prave
slovenske matere: učila si nas
materinega jezika, slovenščine,
in vere v Jezusa Kristusa;
zato smo te globoko spoštovali
in te ljubili.*

*Radi se te bomo spominjali v molitvah.
Ti pa zdravstvuj pri Bogu,
in varuj nas v bodočih časih...*

S temi besedami se je poslovil sin Vladimir pri odprtem grobu svoje matere dne 6. julija na Resurrection pokopališču v Chicagu.

Istega dne smo njeni prijatelji in znanci v cerkvi sv. Stefana v žalosti zrla na njeno krsto, katero so nosili njeni štirje sinovi in dva vnuka

Ga. Helena Remec

v krogu številnih ostalih vnukov in sorodnikov. Zbrano smo sledili somaševanju patrov g. Vendelina, g. Bena in g. Fortunata, poslovnemu govoru domačega župnika ter ganljivemu petju naše Pepce Mokorel. Članice Oltarnega društva so ji naredile špalir s prižganimi svečami. Številni prijateljski vnukovi so se pridružili sprevedu.

Pokojna je dočakala visoko starost 87 let, katerim se pa vsakdo začudi. Saj še ni dolgo, ko smo jo srečavali visoko zdravno in hitrih korakov. Zadnja štiri leta (po zlomu kolka) so jo zaprla v hišo in v bolnico, kjer je prestala številne operacije, prehajala iz zboljšanja v poslabšanja, skoraj že izgubila vid in končno podlegla notranjemu raku.

Iz samote bolniške postelje je hrpenela po gozdovih in jezerih, po družbi in čistem zraku. Dovolj pa je imela časa, v katerem je znova in znova hodila po potih svojega življenja, ki ji je prineslo obilo cvetja in končno veliko trpljenja.

Bila je žena in mati, vredna našega spomina in spoštovanja.

V Ljubljani je l. 1894 začela luč sveta in takrat zelo znani in ugledni družini tovarnarja Karla Polaka. Starši so ji dali in poskrbeli za strogo versko vzgojo in ji nudili vso takrat dekletom dosegljivo izobrazbo. Obvladala je poleg nemščine tudi francoščino in italijansko. Z lepo doto in z znanjem naj bi bila sposobna zahtevam vodilne plasti slovenske meščanske družbe in to na katoliški strani.

Poročila se je z ing. Vladimirjem Remcem, ki je že mlad bil določen za odgovorne službe. Ob razsulu avstro-ogrske države l. 1918 za člana začasne Narodne vlade Slovenije, ki je imel na skrbi razdelitev zaplenjenega vojaškega ma-

teriala in za soproverjenika izgraditve slovenske industrije. Postala je solastnica tovarne upognjenega pohištva — stolov v Duplici pri Kamniku.

Za sebe je želela postati mati številne družine. Rodila je hčerkico, ki ji je umrla po prvem letu — in po treh letih čakanja z blagoslovom rojstva petih sinov. Prijateljem je zaupala, da se je v stiski čakanja zatekla k sv. Frančišku in se takoj nato vpisala v takozvani Tretji red ali Frančiškovo družino. Sinovom je dala imena: Vladimir, Jakob, Peter, Andrej in Matija.

Dobro poznamo sedaj te sinove: ing. Vladimira, ki je ostal neporočen in zvest v oskrbi svoje matere do konca; akademika Jakoba, ki je šel kot domobranca l. 1945 do smrti nova "svoboda"; dr. Petra z ženo Majdo in tremi sinovi in hčerko v New Yorku; ing. Andreja z ženo Marijo in tremi sinovi in tremi hčerkami v Westmontu; ta je prevzel zadnja leta vodstvo slovenske šole v Chicagu in še pouk v njej; dr. Matija z ženo Bredo in hčerkico v North Riversidu.

V svojih najboljših letih je imela torej širok delokrog dela in skrbi: vzgojo in študij sinov, pomoč številnim hišnim pomočnicam, svetovalka v vodstvu tovarne na Duplici, sodelaznica javnega katoliškega kulturnega, verskega in političnega življenja v Ljubljani. Imela je dobro srce in darežljive roke: sin Andrej mi je povedal, da je podpirala revne naše študente v gimnaziji in na univerzi; bila je članica dobrotelne ljubljanskega društva.

S Hitlerjevim nastopom je začela Evropa drveti in drseti v hude čase. Nemcem je kar stopilo v glavo, da so nad ljudje. Saj smo vsi priznali njih kvalitete, a premoč so dobili v Hitlerjevem vodstvu kriminalni tipi in tudi Slovenija se je znašla v prepadu. Družina Remec je imela stanovanjsko hišo v Ljubljani — pod Italijo, tovarno v Duplici na Gorenjskem pa — pod Nemčijo. Delo v njej bi se tudi pod Nemci nadaljevalo, a partizani so jo prav kmalu po zasedbi požgali. Na zunaj je postala Ljubljana osamele in stradalajoča, a znotraj v njej je vse vrelo, se delilo na stranke — kakor so pozneje rekli na osvoboditelje in izdajalce. In med te zadnje so prišli Remčevi. Starejši fantje in oče so se pridružili beguncem preko Ljubelja, mama Helena je ostala z 10-letnim Matijem doma.

Leto 1945 je postalo velika prelomnica verne in neverne Slovenije. Pravi Veliki pekte! Po nerazumljivi zavezniški slepoti je padel sloven-

ski moški cvet v grob in premnogi v ječe. Helena Remec je bila obsojena na 8 let prisilnega dela, katerega je odslužila v ječi v Ljubljani, nato v Kočevju, Teharjih in Begunjah. Kot nekdanjo gospo so jo še bolj poniževali kot ostale. Vzeli so ji vso premičnino in nepremičnino; hiša in tovarna sta postali "ljudska" last. Najbolj jo je tlačila skrb za najmlajšega, ki je bil v varstvu zveste nekdanje pomočnice.

Po neki amnestiji so jo odpustili iz ječe po 2 letih in pol. V nekdanji veliki lastni hiši so ji odkazali eno samo sobico, v kateri je užila dovolj revščine. Udinjala se je kot delavka v mestni vrtnariji, da je preživelja sebe in sina, ki je bil vpisan na gimnaziji. Nekdanji "prijatelji" je niso več poznali. Po velikem trudu in po zvezah se je njenim na Koroškem posrečilo, da je v neki viharni noči in v velikem naližu s sinom prestopila "na črno" državno jugoslovansko mejo in objela svoje begunce — moža in tri sinove.

Moža ing. Remca so tudi takoj obsodili v Ljubljani, na 20 let ječe v odsotnosti. Ko se je beguncem odprla pot za vstitev v Združene države, se je vpisal v seznam teh in prosil in iskal sponzorja zase, za ženo in 4 sinove. Nekdanja prijateljica njihove kuharice v Ljubljani jih je poznala in sprejela sponzorstvo in to je bila še sedaj živeča 90-letna zelo poznana faranka pri Sv. Stefanu v Chicagu: Ančka Ahačič. Proti koncu l. 1949 so bili tukaj.

Pokojna ni nikoli povedala, kakšen vtis je Amerika nanjo naredila. Za njen nekdanji položaj je prišla v skromne razmere. Njen mož, g. ing. je dobil službo primerno zanj, ker je obvladal angleščino. Njeni sinovi so končavali ali nadaljevali izobraževanje. Vsi zelo nadarjeni so s lastnim delom in s štipendijami dosegli visoke naslove in položaje. Sin Peter je trikratni doktor. Otroci in prihajajoči vnuki so mater zelo osrečevali. Povedala jim je, da je njen naziv samo "mati". Vdova pa je postala že l. 1965, ko je inženirja začela kap.

Midve sva se dobora spoznali šele v Ameriki. Že v otroških letih sem vedela, da živijo v Ljubljani ugledni Polaki. V Skofji Loki je živel kot urušulinka njena teta, ki je vodila zahtevno urušulinsko ekonomijo in je meni-otroku, ki sem bila nekaj klosterski muček pri stari svoji tetratari, prinesla vsakdanji kosček peciva. Takih dobrih stvari pa človek do smrti ne pozabi. Ko sem bila tik pred drugo svetovno vojno nastavljen kot učiteljica na Homcu v kamniškem okraju, sem zvedela od staršev otrok, da je njihov delodajalec na Duplici ing. Remec in njegova gosop roj. Polak. Kamniški okraj do Ljubljane so zasedli Nemci in vse učitelje pognali iz šol, da so postavili svoje nemške. Nas ženske niso selili v Srbijo; pač pa so nas postavili v zelo razširjene občinske urade.

Duhovnike in ugledne slovenske družine so izselili najprej v Srbijo, nato v Nemčijo. Dolgo časa smo bili brez maše, brez zakramentov, brez pouka. Dobra dekleta so zbrala otroke in jih pripravila na prvo spoved in obhajilo. Kar začudila sem se, ko sem zvedela, da isto dela na Duplici gospa Remčeva. Ker se je njen mož odločil na zidanje nove tovarne na prostoru stare požgane, so Nemci dovolili tudi njej in družini od časa do časa prehod čez mejo pri St. Vidu.

Potom razgovorov in potom obiskov, sem spoznala, da je Helena Remec globoko verna

S. S.

PO GLASBENEM POLJU

Poletje je tu in čas počitnic za vse naše mlade. Le mladi glasbeniki si ne morejo privoščiti popolnega miru med počitnicami, saj je dnevno vadenje instrumentov nujno potrebno. Nasprotno, vsak mlad glasbenik bo izbral polletno dobo za nadvse marljivo vežbanje instrumenta ter se pridno pripravljaj za jesensko dobo, ko bo zopet začel igrati v šolskem orkestru.

Poletni čas je nadvse koristen za vsakega mladega glasbenika, ker lahko nemoteno posveti velik del prostega časa vadenju instrumenta. Saj vsaj pol ure dopoldne in pol ure popoldne ni tako veliko in to naj bi bil minimalen čas za vsakega, ki namest ohraniti tehniko igranja na instrumentu v zadovoljivem nivoju.

Letošnje poletje je bilo kar razgibano z aktivnostjo raznih glasbenih ansamblov. Clevelandski pihalni orkester je koncem junija obiskal Slovenijo ter nastopil v šestih mestih širom Slovenije. Turneja je bila nadvse uspešna in za vse člane orkestra zanimiva in poučna. Z orkestrom sta tudi potovala clevelandski župan George Voinovich s soprogo Janet, njuna hčerka je pa članica godbe.

Clevelandski ansambel Jasmin je pod vodstvom Edija Fujsa uspešno nastopil v Washingtonu, D.C., na Mednarodnem festivalu, na katerem

nastopajo vsako leto etnične skupine iz vse Amerike. Ansambel smo imeli priložnost tudi na televizijskih poročilih in mu čestitamo k uspehu.

Tudi 'Alpski sextet' ima polne roke dela, saj je nastopil med rojaki v Torontu dvakrat, enkrat v New Yorku in v Michiganu. V bližnji bodočnosti se bodo podali v Washington, D.C., in Wisconsin. Ta ansambel goji predvsem glasbo Avsenikovega orkestra, ki postaja iz leta v leto tudi tu v Ameriki vedno bolj popularna.

Če pogledamo na vpliv, ki ga je dosegel Slavko Avsenik s svojo originalno slovensko narodno zabavno glasbo po svetu, tudi ni malenkostno. V sami Sloveniji je danes okoli 100 ansamblov, ki posnemajo njegov stil igranja, v ostali Evropi presega to število 1000. Tudi v ZDA in Kanadi je danes gotovo preko 10 ansamblov, ki goje te vrste glasbo, katere postaja, kot vemo, ena izmed najbolj priljubljenih med našim občinstvom. Vse folklorne pesne skupine plešejo na Avsenikove polke in valčke, pa tudi vsi pevski zbori prepevajo njegove lepe melodije, tako, da je brez dvoma najbolj popularen slovenski komponist na polju narodnozabavne glasbe.

D. M.

Cleveland, O. — Spoštovani! Prilagam ček za naročnino 10 dolarjev pa za tiskovni sklad. Pozdrav

Jože Boj

Milwaukee, Wis. — Cenjeno uredništvo! V pismu prilagam denarno nakaznico za enoletno naročnino Ameriške Domovine. S spoštovanjem

Marija Seškar

Montreal, Kan. — Spoštovani g. urednik! Prilagam kratko novico za Kanadsko stran vašega lista. Napisal je naš tukajšnji dopisnik Tone Koritnik. Prilagam tudi ček za naročnino vašega lista, kar je več, je za tiskovni sklad, Bog daj, da vam ne zmanjkalo zvestih in pridnih sodelavcev, posebno dopisnikov, kakor seveda naročnikov. Lepo vas pozdravlja

Janez Jeretina

Naročniki pišejo

Westchester, Ill. — Spoštovano uredništvo! Hvala za obvestilo, da nam poteče naročnina. Žal se premože brigamo, da bi poravnali brez opomina. Priložen je ček za enoletno naročnino in skromen dar listu.

S časopisom smo kar zadovoljni in vsa čast uredniku, ki vodi list naprej po poti, katera je bila začrtana že pred mnogimi leti, čeprav včasih to ni lahko. Hvala vsem dopisnikom, kateri se trudijo in pišejo, da je list zanimiv in poučljiv. Mnogi naši "hrasti", kateri so pisali za časopis posebno o komunizmu, ga razkrinkali, povedali o njegovem grozodejstvu v domovini ob času revolucije, so že odšli v večnost. Nadomestite jih drugi zato sposobni ljudje, povejte in svariti ljudem pred to grozno pošastjo. Časi so težki in Bog nam pomagaj, da ne omagamo na poti, katero smo zbrali, ko smo zapustili drago domovino.

Pozdravlja uredništvo, prijatelje in znance, posebno še Stajerce ter vse dobre ljudi, katerim ta list prihaja. Vaša naročnika

Otmir in Anica Tašner

Lethbridge, Alta., Kan. — Spoštovano uredništvo! Podpisana vam pošiljam ček za naročnino Ameriške Domovine. V uredništvu vse lepo pozdravljam.

Fani Dimnik

Redondo Beach, Kalif. — Spoštovani! Hvala lepa za opomin na obnovo naročnine. Amin na obnovo naročnine. Staram se in pozabljam, da da pa še berem ta časopis. Bog daj, da bi še dolgo let izhajal. Tukaj v pismu prilagam ček za naročnino, ostalo je pomoč listu. Skušala bom ostati zvesta naročnica, kar bode moji moči! Pozdravljam vse osebje tega lista

Mary C. Hrbt

Cleveland, O. — Pozdravljam vas! Tukaj vam pošiljam za letošnjo naročnino za Ameriško Domovino. Ostalo naj bo podpora listu. S spoštovanjem

Frank Zel

Joliet, Ill. — Cenjeno! Tukaj vam pošiljam za letošnjo naročnino za Ameriško Domovino. Ostalo naj bo podpora listu. S spoštovanjem

Frank Zel

ISKRICE

Vsaka kultura mora preživeti razvojno stopnjo po meze človeka. Vsaka ima svoje otroštvo, mladost, zrelost in starost.

Spengler

Potrditve in izmikanja

Na tem mestu ponatisem v celoti članek ljubljanskega novinarja Bogdana Pogačnika o obisku v ZDA posebne slovenske delegacije, ki se je udeležila Adamičevega simpozija v Minneapolisu in drugih slovesnosti, organiziranih ob 30. obletnici pisateljeve smrti. O tem članku sem pisal v uvodniku pretekli petek. Pogačnikov članek je izšel 9. julija 1981 v "Delu".

Ko sta dr. Joža Vilfan in prof. Janez Stanonik po vrnitvi iz Amerike ocenjevala slovensko znanstveno udeležbo na simpoziju ob 30-letnici smrti Louisa Adamiča na univerzi v Minneapolisu in na spominskih prireditvah naših izseljencev oziroma konzularnih predstavništev v Chicagu, Clevelandu, Pittsburghu in Enon Valleyu, sta menila, da je naš nastop v vseh pogledih dostojen in na visoki ravni.

O tem (ne glede na stroške nastopanja v tujini, medtem ko predsednik skupščine občine Grosuplje toži o pomankanju sredstev za najnujnejša popravila Adamičeve rojstne hiše v Prapročah) tudi ne more biti dvoma, saj je bila skupina kvalitetno sestavljena in resno pripravljena. Pač pa ostaja važnejše vprašanje: kako je Amerika došla 30-letnico Adamičeve smrti in s kakšnim odmevom je bila za beležena tudi naša udeležba v tej razpravi.

Res je bilo pred seminarjem v Minneapolisu nekaj radijskih napovedi o jubileju, morda tu in tam kaka tiskana novica, še posebej nekaj, vendar ne vedno pozitivnih odmevov v slovenskem ameriškem tisku; toda v glavnem, so Američani — svojemu Adamiču ostali še precej dolžni.

Ugotovitve simpozija v Minnesoti in na drugih srečanjih v ZDA bi lahko označili z besedami: po eni strani dragocena potrditev pomembne Adamičeve vloge, po drugi strani pa izmikanje, taktično uravnovešanje ali celo sovražno zanikanje.

Nedvomno je uspeh, ki ga ni mogoče ovreči, že to, da je bil Adamič posvečen znanstveni simpozij na univerzitetni ravni in da se ga je udeležilo kar precej ameriških in kanadskih univerzitetnih profesorjev. V tem pogledu se je treba zahvaliti organizatorju srečanja prof. Rudolfu Vecoliju, ki pa se je očitno boril z gmotnimi težavami — zaradi česar tudi išče za iskano objavo: zbornika našega gmojnega sodelovanja — pa tudi, da se je želel zavarovati pred sumom, češ da organizira levičarsko konferenco, zaradi česar je pritegnil iz slovenskih izseljenskih vrst tudi nekaj katoliško in desničar-

ske usmerjenih referentov, ki v bistvu Adamiču niso bili naklonjeni.

Vsekakor je nekdanji kongresman in prijatelj Jugoslavije John Blatnik v ločenem pogovoru s predstavnikom Slovenske izseljenske matice na obisku v Washingtonu izrazil kritično misel, češ da simpozij po krivdi ameriških organizatorjev ni naletel na ustrezen odmev v ameriški javnosti in tisku, pa tudi to, da bi se ga verjetno lahko udeležilo več ameriških študentov nasploh, še posebej pa tisti, ki so jugoslovanskega porekla.

Drugi udeleženci iz Ljubljane na konferenci so dobili spet boljši vtis in dodali, da je bilo zlasti na zaključnem sprejemu v Minneapolisu prisotnih kar precej predstavnikov ameriškega življenja vseh slojev in smeri.

Naši udeleženci so podali na teh razpravah vrsto tehtnih prispevkov kot: Janez Stanonik o dosedanjih raziskavah o Louisu Adamiču, posebej v Pittsburghu pa še o slovstvu ameriških Slovencev od Barage prek Adamiča in Kristana, do Zormana in Pračkove; nečak Tine Kurent je razgrnil prikaz družine Adamičev in o svobodnjaku Adamiču iz vasi Adamovo (dokument iz leta 1570) preko treh vej Adamičevih (tržaška, ljubljanska in dolenska) do praproške družine; Jerneja Petrič je govorila o Adamiču in njegovih pogledih na književnost, pri čemer se je seveda opirala predvsem na svojo nedavno pri Cankarjevi založbi objavljeno knjigo: kot domačo referentko lahko štejemo še Danico Dolenc, kanadsko Slovenko, ki podiplomsko študira v Ljubljani in ki je govorila o Louisu Adamiču in drugem slovenskem avtorju v ZDA, Mlakarju; Matjaž Klemenčič je osvetlil Adamičovo politično aktivnost v odnosu do Jugoslavije in drugi svetovni vojni; referat dr. J. Vilfana je bil spominskega značaja in je pripovedoval o svojih osebnih srečanjih z Adamičem, ki je bil zanj brez dvoma čustveno navezan na Slovenijo in Jugoslavijo, čeprav je bil še vedno Amerikanec, predvsem pa človek, zagnan za napredek in srečo človeštva. Razveseljivo je bilo tudi to, da se je

simpozija udeležil hrvatski izseljenski strokovnjak Ivan Čizmić iz Zagreba.

Tudi večina ameriških in kanadskih referentov se je konstruktivno pridružila razpravi o Adamiču s svojimi prispevki, v katerih so načeli vprašanja Adamičevega življenja in dela z raznih vidikov. Henry A. Christian z univerze Rutgers v Newarku, ki se je že prej uveljavil kot urednik zbirke Adamičevih pisem, je podal serijo anekdotično in kronološko razvrščenih prikazov iz življenja Louisa Adamiča, pri čemer pa je znova zastavil dilemo med Adamičovo literaturo in politično kariero.

John Modic z univerze Purdue v Indiani je v Minneapolisu svoj referat osredotočil na detajl iz Adamičevega avtobiografskega romana "Smeš v džungli", medtem ko je v Pittsburghu govoril širše o Adamičevem pisateljskem razvoju, pri čemer ga je poskušal postaviti v krog njegovih velikih sodobnikov Dreiserja, Steinbecka in drugih.

Prof. Rudolph Vecoli je v predavanju "Dinamit, Adamič in delavski razred Amerike" označil Adamiča kot enega prvih romantičnih zgodovinarjev ameriškega delavskega gibanja. Rose Mary Prosen je po drugi plati skušala izluščiti neko Adamičovo romantično potezo pri iskanju junakov njegovih romanov, kot sta teksta "Vnuki" (1935) in "Zibelka življenja" (1936).

Richard Weiss z univerze v Los Angelesu je razčlenil Adamičeva stališča, kot jih je razložil v svojem delu "Pot v dve smeri", v katerem se je zavzel zoper netolerantnost "pravih Američanov" in za enakopravnost etničnih skupin v ZDA. Nicholas V. Monnaltu z mednarodnega instituta v New Jerseyju, je poudaril vlogo L. Adamiča na področju kulturne povezovanja v ZDA, v kateri je lahko moč doseči kulturno sintezo samo s pomočjo enakopravnega izobraževanja priseljencev.

Znanstveni sodelavec prof. Vecolija, Bill Beyer pa je podrobneje obravnaval Adamičovo delo v glasilu Skupnega sveta za ameriško enotnost "Common ground". Vlogo Adamiča v etnicističnem gibanju sta poudarila kanadska profesorja Robert Horney in Fred Mathews.

Vsekakor je predstavljal sorazmerno razočaranje prispevek Johna Blatnika, to tembolj, ker je pred meseci našemu mlademu raziskovalcu Matjažu Klemenčiču napovedal odkritja o Adamičevi še nepojasnjeni smrti na podlagi dokumentov FBI. Zdaj je nasprotno dvorezno poudaril, da ni važno, kako je Adamič umrl, ampak kako je živel in delal! Da morda le ni prebiral dokumentov FBI in se prav zaradi tega previdno umaknil?

Vsekakor je profesor sociologije na univerzi St. Catharines v Kanadi V. A. Tomovitch, srbski Kanadčan, posredoval podatek, da je ameriška zvezna policija FBI zapisala 39.500 strani poročil o Adamiču in da bi ti zaupni dokumenti lahko postali dostopni v obliki kopij vsakomur, ki bi zanje plačal 3950 dolarjev.

Vsekakor bo v nečem smislu nadaljevanje začete razprave o Louisu Adamiču letos septembra na simpoziju univerze v Ljubljani, za kar je prijavljenih že okrog 40 referatov. Takrat bo v Ljubljani tudi osrednja spominska proslava, dve komemorativni počastitvi pa bosta v domačih Prapročah in v občinskem središču Grosuplje. Za Adamičovo domačijo v Prapročah je končno padla odločitev, da naj bi jo ne pre-

Razne zanimivosti iz ljubljanskih časopisov

Dovolj toaletnega papirja

LJUBLJANA — V zadnjem letu je postala slovenska vlada občutljiva v zvezi s pomankanjem raznih potrebščin. V zadnjih tednih je v slovenskih trgovinah primanjkovalo toaletni papir v zavitkih (rollicah). Da bi preprečila nevarnosti, je slovenska vlada preko republiškega komiteja za tržišče in cene intervenirala pri tovarni Sladkogorska Sladki vrh, ki pokriva 95 odstotkov slovenskih potreb po tem izdelku. Sladkogorska je prepeljala kar 50 ton toaletnega papirja v razna slovenska skladišča. S to pošiljko računajo, da bodo slovenske potrebe vsaj nekaj časa pokrite. Kako resna je bila zadeva v očeh vlade je razvidno iz tega, da je nameravala Sladkogorska omenjeni toaletni papir izvoziti, v Sloveniji in SFRJ pa dajejo prvo mesto povečevanju izvoza.

Dinarji nezaželeni

BEOGRAD, SFRJ. — Srbske železnice poslujejo z ogromnimi izgubami. Med ukrepi, ki jih nameravajo podvzeti v Srbiji, da bi pomagali izboljšati finančni položaj železnice, je predlog, naj tisti, ki z vlakom potujejo v tujino, plačajo vozne listke v devizah, ne pa v dinarjih.

Turneja kanadskih izseljenskih športnikov

LJUBLJANA. — Na športnih straneh "Dela" so posvetili precej pozornosti 10-dnevni turneji po Sloveniji skupine športnikov in športnic torontskega društva "Sloveni-ja". Skupino je vodil Miro Koršič, nogometaš, ki je pred odhodom v Kanado igral pri ljubljanski ekipi Ilirija. Turneja je bila organizirana ob sodelovanju Slovenske izseljenske matice in s pomočjo pokrovitelja "Slovin". Kanadski športniki so s slovenskimi športniki odigrali več tekem.

Več državnih posestev

LJUBLJANA. — Predsedstvo CK ZKS je obravnavalo stanje v slovenskem kmetijstvu. Člani predsedstva so poudarili, da je nujna usmeritev na družbeni sektor kmetijske proizvodnje. Le na ta način bo mogoče bistveno povečati letni pridelek. Težava tu je, da je v družbenem sektorju v Sloveniji le 15 odstotkov obdelovalnih površin. Cilj kmetijske politike pa je, naj bi se ta odstotek povečal kar na 30 do 40. Pri izvajanju te politike, so poudarili, morajo biti previdni. Od vsakega lastnika obdelovalne površine bodo zahtevali, da učinkovito obdeluje zemljo, ako tega kmet-zasebnik ne bi storil, "naj bi čutil posledice".

Izkopavanje naselbine iz kamene dobe

LJUTOMER. — V naselju Šafarsko so se lotili arheološkega izkopavanja naselbine iz kamene dobe, ki so jo odkrili že pred leti. Arheološka dela opravlja Pokrajinski muzej v Murski Soboti, izkopavanja pa vodi arheologinja Irena Savel.

Ovira za dinarje na meji

BEOGRAD, SFRJ. — Začenši s 4. julijem 1981 lahko jugoslovanski državljani in tujci odnesejo ali prinesejo največ do 1500 dinarjev na o-sebo preko meje SFRJ. Od urejali v kako graščino, ampak da bi ostala taka, kot je bila v času Louisa Adamiča in da bi imeli okrog te domačije priložnost dalje živeti tudi Adamičevi sorodniki.

lok je sprejel svet guvernerjev Narodne banke Jugoslavije. Pomembno pri tem odloku je dejstvo, da lahko Jugoslovani ali tujci odnesejo ali prinesejo do 1500 dinarjev čez mejo le enkrat na leto in sicer ob prvem izstopu iz SFRJ oziroma ob prvem vstopu v SFRJ. Odlok že dela preglavice tako carinikom kakor trgovcem v sosednjih krajih Italije in Avstrije.

V Sloveniji so umrli:

21. junija:
Ljubljana: Karlinca Videtič. Velika Loka: Franc Zajc. Grosuplje: Peter Travnik. Kamnik: Radica Klobučar. Vodic nad Ljubljano: Rudi Mlinarič st.
Notranje Gorice: Jera Koprivec roj. Selan, Petrova mama.
Litija: Vida Majcen roj. Ba-bič.

22. junija:
Ljubljana: Franci Božičnik; Nande Vidmar.
Polzela: Ana Solar.
Planina: Stanko Ferencek.
Celje: Marta Lipold.
Lavrica: Jožefa Znidaršič.
Maribor: Ratko Radonjič, Pavlina Malek; Eleanora Rudl.
Slovenska Bistrica: Regina Meško.

Dolnje Suhorje pri Metliki: Branko Zlogar.
Dekani: Iztok Bordon.
Bizovik: Franc Ložar.
Notranje Gorice: Franc Zaggar.
Leskovec pri Krškem: Matilda Potočnik roj. Hermec.
Trnovo ob Soči: Bogomila Melinc roj. Batič.
Trnovci: Jožica Cajncar.
Črnuče: Ivan Perovšek.

24. junija:
Ljubljana: Jelica Vehovec roj. Leban; Darinka Milošević roj. Pavletič; Mici Rotar roj. Cesar; Franc Gruden; Slava Lasan roj. Celarc.
Črnuče: Marija Malič roj. Mali.
Zvarulje pri Mlinšah: Jože O-cepek.
Maribor: Marija Topolovec.
Zažar: Stefan Pišek.
Bled: Milka Bogataj roj. Pernus.
Celje: Andrej Trebovc.
Vrhnika: Anton Rode.
Tolmin: Mirko Uršič.
Dobeno: Stanko Ručigaj.
Klenk pri Pivki: Antonija Bergoč, Kotnikova mama.

25. junija:
Ljubljana: Marjan Udovič, Pavla Kukovič; Marija Pižmoht-Dolinšek; Ivan Znidaršič; Konrad Jus; Edvard Pleško.
Koper: Carmen Matoš; Pepca Miroslava Suleič roj. Osterman.
Jesenice: Alojz Derling.
Skopje: Milka Gomizelj roj. Gec.
Maribor: Marija Vogrin; Alojz Klančnik; Stefan Fir-baš.
Škofja Loka: Anica Humer roj. Vidervol.
Braslovce: Bernard Žerjav.
Celje: Damijan Kos.

26. junija:
Ljubljana: Jože Pipan.
Moravce: Jože Bizilj.
Radeče: Maksimilijan Sotler.
Perovo: Kristina Kramar roj. Laznik.
Trbovlje: Franc Završnik.
Lesce: Franc Puhar.
Bled: Franc Brence.
Kamnik: Maksimilijan Oso-lin.
Trst: Angelina Simčič roj. Zalatel.
Tabor: Jožefa Podbregar.
Zdole: Jože Zorko.
Hrastje pri Mirni peči: Jože-fa Jarc.
Podmolnik: Marija Lampič roj. Keber, Hubičeva ma-ma.

KOLEDAR

društvenih prireditev

AVGUST

9. — Slovenski športni klub priredi svoj drugi Super-team tekmovanje na Slovenski pristavi.

9. — Obihska KSKJ društva priredijo "Obihski dan" družinski piknik na farmi sv. Jožefa na White Rd., Willoughby Hills. Pričetek ob 1. pop.

16. — Fara Marije Vnebovzete v Collinwoodu obhaja svoje ŽEGNANJE od 3. popoldne do 9. zvečer v Društveni dvorani (v stari cerkvi) na Holmes Ave.

16. — Slovenska šola pri Sv. Vidu ima svoj vsakoletni piknik na Slovenski pristavi.

16. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi svoj drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

12. — Pevski zbor Fantje na vasi priredi vsakoletni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Gostovali bodo Fantje na vasi iz Toronta. Začetek ob 7.30 zvečer.

13. — Podruž. št. 14 SZZ priredi kartno zabavo ob 1. popoldne v Euclid Park Club House na E. 222 St. in Lake Shore Blvd.

20. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Podr. št. 47 Slovenske ženske zveze praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.30 popoldne pri Sv. Lovrencu. Po maši bo kosilo v Slovenskem domu na Stanley Ave. na Maple Hts.

20. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

27. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

27. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatev v Triglavskem parku.

OKTOBER

3. — Slovenska folklorna skupina KRES priredi program slovenskih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

3. — Klub slovenskih upokojencev v Newburgu-Maple Hts. priredi banket in ples.

11. — Podružnica št. 50 Slovenske ženske zveze priredi večerjo in ples ob 50. obletnici svojega obstoja. Prireditve bo v SDD na Recher Ave. in se bo začela ob 4. pop.

17. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski Družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

18. — Občni zbor Slovenske pristave.

24. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

NOVEMBER

7. — Stajerski klub priredi vsakoletno veselo martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.

8. — Slovenski mladinski zbor Kr. 2 SNPJ priredi večerjo in ples v SDD na Recher Ave.

14. — Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v Slovenskem domu na St. Clair Ave. Za ples igra John Hutar orkester.

14. — Pevski zbor Jadran priredi svojo vsakoletno jesensko večerjo s koncertom in plesom v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

15. — Slomškov krožek priredi "Slomškovo kosilo" v avditoriju pri Sv. Vidu.

15. — Slovenian National Art Guild priredi razstavo raznih umetnin v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclidu.

29. — Ženski pevski zbor "Dawn" Slovenske ženske zveze priredi koncert ob 4. pop. v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

DECEMBER

6. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

6. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

31. — Frank Sterle priredi silvestrovanje v svojem gostišču Slovenian Country House na E. 55 cesti. Gostujejo Veseli Planšarji iz Ljubljane.

JANUAR

1. — Frank Sterle sponzorira koncert v SND na St. Clair Ave., na kaerem nastopajo Veseli Planšarji iz Ljubljane.

23. — Odbor Slovenske pristave priredi svojo tradicionalno "Prstavsko noč" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

FEBRUAR

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi kosilo v farni dvorani. Serviranje ob 11.30 dop. do 1.30 pop.

MAREC

13. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igral bo Alpski sekstet.

MAJ

9. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

ZA SMEH

Skot je šel na grob svoje žene. Tam je gorela sveča, ki jo je neznanec tja postavil in prižgal. Skot je svečo upihnil, jo spravil v žep in rekel: "Ljuba žena, naj ti sveti večna luč!" ter odšel.

"Ali vam lahko popravilo avta plačam šele čez tri tedne?"

"Lahko."
"Kdaj bo pa popravljen?"
"Čez tri tedne."

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski huši

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK
PRIPOVEDUJE

Taki razgovori so me omalodušili. Med bivanjem v Slovenjgradcu sem na dveh izletih na Koroško imel priložnost občeati z ljudmi. Povsod le slovensko. Kako bi mogli ljudje glasovati, da ostanejo za vselej pod Nemci! In vendar sem od vsega, kar sem slišal od krčmarjev, ki gotovo dobro poznajo utrip svojih sosesčin, že mesece pred odločitvijo začutil, da bo zmaga težka, če ne nemogoča.

Življenje dvajsetletnika je bilo prepolno in preveselo za take neprijetne in otožne misli. Deklet nič koliko in zanimanja zanje še več. Pred nastopom zimskih mesecev sem z novimi poznanci fantov in deklet šel skoraj vsako nedeljo na izlet na Uršljo goro, čez Sv. Lenarta v Vuzenico, po Pohorju in po vaseh v Mislinski dolini.

Uživanje krasot prelepega okraja štajerske dežele ter povoljna in z odobravanjem izvršena služba, obenem pa prostost, kakršne nisem nikoli prej izkusil, vse to me je okrepilo. Noben napad malarije se ni povrnil med bivanjem v Slovenjgradcu in celo v sanjah me ni nikdar tlačila mora kot posledica preizkušenj na Piavi, nato v ječi in zatem skrbi s tihotapstvom. Prelepi duh prostosti sem začutil posebno na dnevnih kratkih sprehodih po tihih smrečjih gozdovih v okolici ljubkega mesteca.

Nekega poletnega tedna je bil v Mariboru velik sokolski zlet. Priprave za to svečanost so me uvedle v slovenjgraško mladinsko družino, v kateri sem bil sprejet kot domačin. Vsa mladina se je odzvala, tudi iz družin, ki so se štele za nemške, ali so bile označene kot "nemškutarske". Slednjih udeležba pri takem narodnjaškem gibanju je veliko pomagala k ublažitvi odporosti starejših, katerim je bilo zelo težko pozabljati življenje pod Avstrijo.

Zlet v Mariboru je bil ogromen s telovadnimi vajami množic in dolgi paradami in narodnjaškim pompom. Naredil je silno močan vtis na prebivalstvo mesta, a bil je tudi za spoznanje izzivalen do preostalih Nemcev. Obiskal sem kolodvorsko gostilno, v kateri sem v marcu pred tremi leti poslušal natakario, ki je okregala rekruta, ko je skušal naročiti jedi po nemško. Se je bila tam v narodni noši, vsa vesela, srečna in pridna.

Nagovoril sem jo in jo spomnil na dogodek, katerega pa je seveda pozabila. "Maribor je slovenski, kot je zmerom bil," je dejala, "samo to je razlika, da sedaj lahko rečemo, da smo Slovenci."

V jeseni je mladina osnovala plesno šolo. Ze v otroških letih sem rad plesal in to slabost ali krepost mi je

utrdila slovenjgraška plesna šola v društvu veselih fantov in brhkih deklet. Učili smo se le plesov, ki so bili takrat v modi: češka beseda, washington polka, figurirani valček in podobno. Še pol stoletja pozneje sem imel prijetno priložnost pri plesu na kaki oceanski ladji pokazati, kaj me je tista zgodnja šola naučila za to nasladi življenja.

O koroškem plebiscitu smo tudi napravili nekaj izlet, kot so storili narodno čuteči ljudje iz mnogih drugih krajev Slovenije. Vlak za vlakom je vozil iz Dravograda v smeri proti Celovcu in na vsaki postaji so izstopale skupine za pohod čez reko in cono, kjer se je imelo vršiti glasovanje, da se porazdelijo po trgih in vaseh. Navdušenje teh izletnikov je prekipevalo, saj nihče ni niti mislil, da je izguba vsaj v prvi coni plebiscita mogoča.

Naša slovenjgraška skupina je v vojnih ali sokolskih vrstah s postaje odkorakala na jug, čez reko in ob ljubkem jezercu v obširno vas Galicijo. Kakšnih deset se nas je nastanilo za prenočevanje v veliki kmečki hiši. Postarni gospodar in žena sta naju vljudno sprejela, a ne brez vidne bojzani. Ne vem, če ju je pripravljali odbor obvestil o našem prihodu, a vse sta imela urejeno za gostijo.

Usedli smo se okoli rumene javorove mize in kmalu sta bili pred nami dve veliki skledi juhe s tečnimi proseni cmoki, nato pa lesen krožnik kuhanega mesa in zelenjav, vse okusna in tečna jed. Gospodar je sedel z nami, gospodinja je stregla. Prekrižal se je in potihoma molil. Mi kaj takega nismo storili, kar je vidno opazil. Ves čas je zamisljen molčal, le tu pa tam

je kaj rekel svoji ženi.

Naš voditelj je bil starejši od ostalih izletnikov. Po kosilu sem poslušal njegov razgovor z gospodarjem. Navdušiti ga je hotel in mu pregnati strah in skrbi, kaj bo po nemški zmagi. Govorila sta vsaj približno takole:

"Govorite, kot da so oni že zmagali," ga je voditelj skoraj pokaral. "Boste videli jutri, posebno v vaši vasi, kjer nimate niti ene nemške družine. In vse sosednje vasi so brez izjeme slovenske."

"Slovensko govorimo, res, in ponemčenih ljudi v naših vaseh ni."

"Zakaj bi se torej bali?"

"Ker nimam upanja. Vi ne veste, kako so se avstrijski agenti vmešali med nas, ne Nemci, ampak naši, katere so dobili na svojo stran za denar z darovi in še bolj pa s strahovanjem. Mene bi kupiti ne mogli, kakor so to storili pri nekaterih sosedih in po vasi. Zato so pa grozili. Še sinoči sta bila dva tu v hiši in sta mi zapretila, ko sta videla, da me ne bi mogla pregovoriti."

"Kaj sta rekla?"

"Tu in tam v Galiciji bo kaka hiša pogorela, je eden

rekel drugemu, ko sta odhajala. Avstrija bo zmagala, sta kar vpila, in prišel bo čas, ko bo spet velika in močna, kot je bila že tisoč let."

"Pa ljudje bi vendar kaj takega ne verjeli. Saj so Slovenci in Jugoslavljanji ni majhna, da bi se bilo treba Avstrije bati."

"Naš jezik je slovenski, to se vsi zavedamo, ampak mi smo Korošci, vi pa Kranjci in Stajerci. Slovenija in Jugoslavija, to je pa nekaj novega, česar naši ljudje niso navajeni. In Nemci ne pustijo, da bi se tega privadili. Samo grde besede se slišijo od njih, ko se jim kaj reče o Jugoslaviji. Pravijo, da je to srbska, zaostala balkanska dežela, katere se je treba bati. In vedno pravijo, da je tam samo mešanica ver, v kateri bi bili slovenski ljudje kot katoličani v manjšini med Turki in pravoslavni, ki so odpadli kristjani."

Gostoljubni kmet je govoril še več in zagotavljal, da bo glasoval slovensko, pa naj še tako pretijo. Glede Srbov je rekel, da bi se prav nič ne bal. Med vojno so mu na njihvah pomagali sbrski vojni ujetniki, je dejal, in smatral

jih je za pridne in poštene delavce. Ampak Nemci jih kar naprej opisujejo kot ciganske tatove in bandite.

Povedal je, da je bil pred mesecem v Ziljski dolini blizu Smohorja, kjer je videl nemški napis: "Bis hierher kamen die serbischen Ritter" — pripisano "Banditen" (Do sem so prišli sbrski vitezi — roparji). Slovenije in Jugoslavije, je dejal, se ni bal; mnogi, ki bodo glasovali, pa so preplašeni in niti ne mislijo na to, da bo pod Avstrijo prekmalu moral utihniti naš jezik.

Samo pri dveh drugih kmetih v celi vasi so izletniki imeli prenočišče. V teh hišah so ravno tako slišali praviti, kako so izbrane osebe hodile od krova do krova z nasveti in pretnjami. Zapisovali so mnenje prebivalstva, na podlagi česar se je stalno vršila propaganda.

Ne samo moški, tudi ženske so se našle med agitatorji, ki mogoče sami niso vedeli, kdo jih navaja in kje je vodja te tajne propagandne službe. Na misel mi je prišel urad v Ljubljani, in prepričan sem bil, da tam niso niti mislili na potrebo take službe.

Ne verjamem, da je kje v Sloveniji zavladala večja potrtost kot v Slovenjgradcu, ko se je izvedelo o izgubi Koroške.

(Dalje)

Pomoč v nesreči

Kjerkoli v okraju Cuyahoga je mogoče poklicati v nesreči ambulanco na tel. 771-3355, kadar prizadeti ne vedo za najbližjo krajevno ambulanco ali zdravniško postajo.

Poravnajte naročnino pravočasno!

MALI OGLASI

Radi očesne bolezni lastnika se mora prodati hiša in vse pohištvo. V hiši so 3 spalnice. Hiša je v bližini Neff Rd., blizu cerkve in šole. Kličite 481-5463. (X)

WANTED

Live-in companion, \$50.00 per wk., free room and board. Must drive car. 486-0574 (79-82)

13% INTEREST

Euclid Brick Double — Excellent condition. Owner will carry mortgage. George Knaus Real Estate Inc. 481-9300

FOR RENT

4 rooms up. \$175 a month plus security. E. 140 off Lakeshore. Call 268-2337 after 6 p.m. (79-82)

FOR SALE

Charming Euclid Colonial, 3 bedrms, 2 car garage, large remodeled kitchen, wood burning fireplace, new furnace plus other major improvements. Alum. siding, mid 50's. Land contract available with 35% down. 481-0170 after 4 p.m. (82,83)

HELP WANTED

Woman Companion to live with elderly woman in Richmond Hts., in an attractive home. Must be able to drive. Attractive salary. Call Joan at 481-6500 from 8 to 5 daily. (82-84)

Priatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212 IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOCI DRZAVE OHIO. — AID FOR AGED PRE-

HOUSE FOR RENT

5 room single. St. Vitus area. 391-5245 (80-83)

FOR SALE BY OWNER

St. Mary's Parish. 5 room home with attic & basement. All redecorated. Detached 2 car garage. Call 249-5367. (77-88)

FOR SALE

Brick in Euclid, 1681 Oakham, west of Effingham. 2 1/2 baths, full basement, fireplace, super clean.

St. Vitus parish. Medved's Bar on E. 67 St. 3 stanovanja in bar z vso opremo. 3 D dovoljenje.

Double on Bliss

5 sob na pritličju, 2 na prvem nadstropju.

Enodružinska na E. 71 St. \$21,900.

CENTURY 21 DOLINAR & STRUMBLY 481-4200 Ask for Theresa (81-82)

FOR RENT

2 furnished rooms. Bath and furnace. Ideal for bachelor. Near St. Vitus parish. 881-7122 (80-84)

HOUSE FOR SALE IN EUCLID

1 1/2 story. 3 bedrooms. Alum. sided. 2 car garage. 486-6319. (X)

ACCOUNTING OFFICE

Full time. Will train. Typing required. Must understand Slovenian. Call bet. 9 a.m. and 4 p.m. — 881-5158. (X)

HOUSE FOR SALE BY OWNER WILLOUGHBY

Beautiful 3 bedroom ranch. In the 90's. Call 942-7811. (X)

Delo se dobi!

Slovensko šivalno podjetje Frangie's Fashions 567 E. 200 St. išče več delavk za šivanje. Kdor se zanima, naj se oglasi osebno ali pa pokliče po telefonu 692-2099. (80-82)

Stanovanje v najem

4 sobe in kopalnica, na E. 47 St. Vse prenovljeno. Kličite 881-3509 po 4. uri pop. (X)

For Rent

3 unfurnished rooms and bath. Adults. No pets. On E. 71 near St. Clair. Call 361-0989 after 4 p.m. (80-85)

Apt. for Rent

Lakeshore — E. 152 St. 2 bedrooms. Completely remodeled. Call 888-7029. (80-85)

LASTNIK PRODAJA

Hiša v Willoughby. Ranch s 3 spalnici. V nizkih 90ih. Kličite 942-7811 (X)

VELIKA RAZPRODAJA PARCEL!

SOBOTA, 8. AVGUSTA 1981

SOSEŠČINA APPLE CREEK

Lep razgled na Metropolitan Park v t.i. škotskih brdih

Izberite med 15 parcelami z vsemi storitvami

od \$13,900

Tudi 2 vzorca hiše

Nobena resna ponudba odklonjena.

2 1/2 kopalnice, 4 spalnice, centralne hladilne naprave, vse pripomočke vgrajene.

Highland Rd. do Dumbartona (nasproti Trebisky), severno po Dumbartonu do Douglasa, po Douglasu do Harms, zahodno po Harmsu do Apple Dr.

Za podrobnosti, kličite

473-5200

It pays to be Independent.

6% PASSBOOK SAVINGS 5 3/4% INTEREST CHECKING

EARN THE HIGHEST INTEREST ON PASSBOOK SAVINGS AND INTEREST-CHECKING IN CUYAHOGA COUNTY

INDEPENDENT SAVINGS

1515 E. 260th, Euclid, Ohio 44132 731-8865

920 E. 185th, Cleveland, Ohio 44119 486-4100

Slovenian Sports Club Second Annual Grand Picnic

WITH SUPERSTARS and BALINCA TOURNAMENT

AT SLOVENSKA PRISTAVA
IN GENEVA

AUGUST 9, 1981

FOR SUPERTEAMS

SIGN UP, CALL:

Marko Vovk — 942-0395
Mike Dolinar — 481-7551
Tom Veider — 944-7009
Mike Skebe — 486-1985

FOR BALINCA TEAM

SIGN UP, CALL:

Mr. Ciril Stepec — 481-5140
Mr. Edward Skubitz 946-4039